

Katecheza 13 – załącznik 1

UBÓSTWO

Ubóstwo kojarzy nam się przede wszystkim z niedostatkiem w sferze materialnej, z brakiem niezbędnych środków do życia, z ogólnie pojętą biedą. Możemy też mówić np. o ubóstwie języka (ubogim słownictwie), stylu czy kultury.

W sensie ewangelicznym pojęcia „ubodzy” nie można jednak utożsamiać z biednymi i biedą w sferze materialnej. W kontekście ewangelicznym słowo „ubóstwo” ma wymiar duchowy. Mówiąc o ubóstwie w życiu chrześcijańskim, mamy na myśli skromne życie, w którym bogactwo duchowe jest ważniejsze niż pieniądze i dobra materialne.

Jezus powiedział: „Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie” (Mt 5,3).

Człowiek ubogi w sensie duchowym:

- pokłada ufność w Bogu;
- stawia Boga ponad wszelkimi wartościami w swoim życiu;
- kieruje się zasadą „bardziej być niż mieć”;
- potrafi dzielić się z innymi;
- mając na własność różne dobra materialne, nie przecenia ich;
- potrafi cieszyć się z tego, co ma;
- nie zazdrości innym.